

Wonder op één been

Bibian Mentel

Leeftijd 40 jaar

Sport snowboarden

Bijnaam blitskikker, one legged wonder (het wonder op één been)

Topprestaties 6 x Nederlands kampioen

Mooiste kinderboek *Sjakie en de chocoladefabriek* door Roald Dahl met tekeningen van Quentin Blake

Het verhaal van Bibian Mentel kan zo in een sprookjesboek. Het gaat over sneeuw, kersenrode lippen, brandende liefde, een volle prijzenkast en een verloren been. En natuurlijk over snowboarden. Maar het begon allemaal met een klein meisje dat woonde aan de Loosdrechtse plassen, pal aan het water. Haar naam was Bibian, ze had een bos wilde bruine krullen en was gek op zwemmen en surfen.

‘Ik was een echt sportmeisje, inderdaad. Ik deed van alles: paardrijden, hockeytraining, tennis. Op woensdagmiddag was mijn moeder bezig om mij van de ene naar de andere sport te brengen. Omkleden deed ik onderweg, in de auto. ’s Zomers gingen we nooit op vakantie, dat vonden we zonde. Waarom zou je ver weg gaan als je vanuit je achtertuin kunt surfen, zeilen en waterskiën? Daarom waren onze wintervakanties altijd extra lang. Dan gingen we een paar weken naar de sneeuw om te skiën. Ik was nogal avontuurlijk, en skiede al jong met een helm. Ik wilde alles uitproberen: poedersneeuw, off-piste skiën, springen – hoe gekker hoe beter. Ze noemden me blitskikker!’

En het snowboarden? ‘Dat is een verhaal apart. Toen ik ouder werd, kreeg ik een vriendje. We hadden nooit ruzie, behalve over één ding. Hij dacht dat snowboarden leuker was dan skiën, en ik zei: ik kan het weten want ik ski al zestien jaar! Het bleef een voortdurende strijd. Toen hebben we afgesproken: als jij een week mee gaat skiën, dan zal ik een week lang snowboarden. Ik had het nooit verwacht, maar het was fantastisch. Ik ben er nooit meer mee gestopt.’

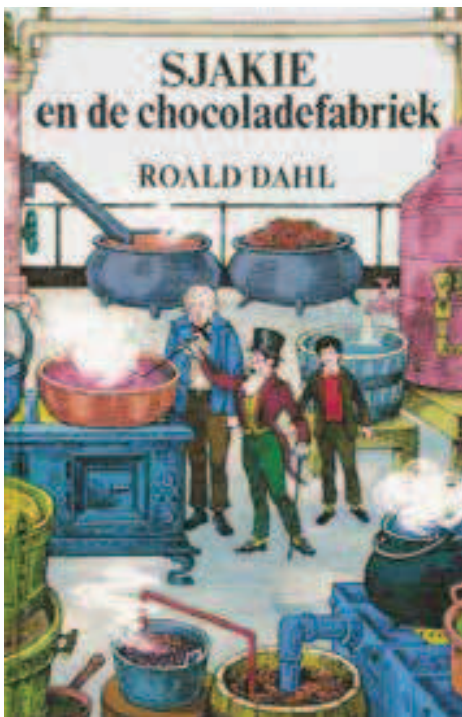
Iets leuk vinden is niet hetzelfde als er kampioen in worden. ‘Dat had weer te maken met een ánder vriendje. Na de middelbare school ging ik rechten studeren in Amsterdam. Ik vond er niet zo veel aan. Datzelfde jaar leerde ik ook een jongen kennen die snowboardde op internationaal niveau. Hij ging naar Frankrijk om les te geven en zei: vind je het leuk om langs te komen? Ik zou een weekje blijven, maar het werden drie maanden. Ik stond de hele dag op het snowboard en ging razendsnel vooruit. Na anderhalf jaar deed ik voor het eerst mee aan de Nederlandse kampioenschappen en won ik op twee onderdelen. Binnen drie jaar stond ik voor het eerst op de worldcup-wedstrijden. Ik werd zes keer achter elkaar Nederlands kampioen!’

En daarna? ‘Snowboarden was nog een sport in opkomst in die tijd, en werd voor het eerst een Olympische sport. Ik wilde heel graag meedoen aan de Olympische Winterspelen van 2002 in Salt Lake City in Amerika. Ik had nog anderhalve winter om te trainen, toen ik plotseling mijn enkelband scheurde. Mijn enkel bleef heel lang dik. Ik kwam terecht in het ziekenhuis, kreeg allerlei onderzoeken. Toen de uitslag binnenkwam vroeg de arts: wat is je leven je waard? Het bleek dat ik een agressieve vorm van botkanker had. Ik kon kiezen uit het laten amputeren van mijn onderbeen of een beenbesparende operatie. Maar dan was er een risico dat de kanker zich verder zou verspreiden. Ik was pas 27, het was gelijk duide-

lijk wat het zou worden. Maar het was wel even slikken...'

Zo verloor Bibian haar onderbeen. Einde droom? 'Nee, ik bleef ervoor gaan. Na de amputatie kon ik maar aan één ding denken: hoe kan ik weer boarden? Ik ben op zoek gegaan naar een goeie prothesebouwer en kreeg zo een onderbeen waarmee ik weer kon sporten. Zeven maanden later waren de Nederlandse kampioenschappen. Ik was uitgenodigd om de prijs te overhandigen. Ik stond bovenaan de start en vroeg: mag ik niet gewoon meedoen, voor spek en bonen? Ik viel in een bocht, maar krabbelde weer op en ging dóór. Vlak voor de finish haalde ik iedereen in. Het was niet te geloven!

En zo werd Bibian voor de zevende keer Nederlands kampioen, met een kunstbeen. En ze boardt nog steeds. Het lijkt inderdaad wel een sprookje: het wonderlijke verhaal van Bibian Mentel.

Bibian en Sjakie

'*Sjakie en de chocoladefabriek* van Roald Dahl was mijn favoriet. Het avontuur van Sjakie kon ik me helemaal voorstellen, daarbij verloor ik mijzelf in mijn fantasie. Ik was een zoetekauw, het was de combinatie van avontuur en snoep die mij aantrok, denk ik. Ook van de film heb ik genoten. Dan bedoel ik de oude film uit 1971, met Gene Wilder als

Willy Wonka en lilliputters als Oempa Loempa's. Toen ik de nieuwe *Sjakie en de chocoladefabriek* met Johnny Depp zag, dacht ik: dat is niet meer zoals ik Sjakie ken. Die film is een beetje over de top.' ●

Snowboardboek van Emine en Wim

In de **Bibliotheek Den Haag** werken Emine en Wim en zij trokken voor ons het boek *De Sportklas. Jump!* van de plank. *Jump!* gaat over Donald, die heel goed kan snowboarden. Hij krijgt speciale trainingen van een Amerikaanse snowboardkampioen en is nog in de race voor de Hollandse Snowboard Cup. Maar ook zijn grootste concurrent is bij de trainingen aanwezig.

Jump! werd geschreven door Jaap-Wim van der Horst. Vanaf ongeveer 10 jaar (uitgeverij De Eekhoorn).

Wist je...

...over de Mentelity Foundation?

Om jongeren met een fysieke handicap te helpen, heeft Bibian Mentel de Mentelity Foundation opgericht.

‘Snowboarden is een hippe sport en trekt veel jongeren aan – ook jonge mensen met een handicap,’ zegt Bibian. ‘Daarom doen wij ons best om snowboarden op het paralympisch programma te krijgen. Dat is nu gelukt! In 2014 doen voor het eerst sporters met een handicap mee aan de Winterspelen in Sotsji in Rusland.’

www.mentelityfoundation.org